

Kubatov Gábor: Ki gondolta volna, hogy egyszer vissza fogjuk sírni Horn Gyulát?

2024 február 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Kubatov Gábor a választásokról, a baloldalról és a Fradiról

Ez most nagyon érthető, világos kampány lesz abból a szempontból, hogy mi ellen és minek az érdekében küzdünk – mondta a Demokratának Kubatov Gábor, a Fidesz alelnöke, a Ferencvárosi Torna Club elnöke. 2024-et nagyon reménytelenül látja, amikor rengeteg helyen lesz esélyünk a közös boldogságra.

– Több mint húsz éve politikus, ebben a két évtizedben láthatott már egy-két cifra dolgot a baloldaltól, akár a Medgyessy-, a Gyurcsány- vagy a Bajnai-kormány idején, akár azóta. Számított hasonló botrányra, mint a guruló dollárok ügye?

– Ki gondolta volna, hogy egyszer vissza fogjuk sírni Horn Gyulát? Ez egyszerre nevetséges és tragikus is. Egy konzolidált patrióta volt a mai baloldaliakhoz képest. A legmegdöbbentőbb pedig mégiscsak az, hogy még szégyenérzetük sincs a történetek miatt. Szóval, láthatóan szintén hisznek az Internacionálé utolsó sorában, miszerint „és nemzetközivé lesz holnapra a világ”. Ha szigorúan egybevetjük a hazaárulás definíciójával, sok hasonlóságot fedezhetünk föl a baloldal napi gyakorlatával, a kampányuk külföldi támogatásával. Azt gondolom, ebben a helyzetben már nincs is visszaút, ami egyet jelent azzal, hogy sosem fognak kiállni a nemzeti érdekek mellett, sosem a hazánk és az itt élők képviselője lesz számukra a fontos.

– Látjuk, hogy mi történt Lengyelországban, miután az ottani ellenzék megnyerte a választásokat. Magyarországon meg tudjuk akadályozni, hogy hasonló események következzenek be?

– Senkinek ne legyen kétsége afelől, hogy Magyarországon is pontosan az történne, mint amit Lengyelországban látunk, ha a baloldal hatalomra kerülne. Nem kizárt, hogy még annál is súlyosabb eseményeknek néznénk elébe, Gyurcsányék megszólalásából következzen. Elég csak visszagondolni arra, amikor a 2022-es országgyűlési választások előtt azt fejtegették, hogyan fogják az Alaptörvényt és a kétharmados jogszabályokat átírni egyszerűen csak feles törvényekkel. Volt valami alkotmányjogászkodás is, legalábbis annak tartja magát, aki úgy vélte, hogy egy 2022-es ellenzéki győzelem után időlegesen le kell mondani a jogállam tiszta érvényesüléséről. Ezt látjuk most Lengyelországban is, nem? Tehát a know-how, az ötlet a baloldal fejében is megvolt, már akkor. És a legszebb az egészben az unió reakciója, akik jó, hogy nem tapsolnak a demokrácia lábba tiprásának Lengyelországban. Szerintük ugyanis nem történik más, mint a jogállam visszaállítása. Törvénykezés törvénytelenül... Valódi, hamisítatlan oximoron.

– Az a veszély egyelőre nem fenyeget, hogy az országban átveheti az irányítást a baloldal, Budapestet viszont Karácsony Gergely vezeti, az ezt a háttérben dróton rángató Demokratikus Koalícióval közösen. Különböző Facebook-posztjaiból kiderül, hogy – például a munkahelyére való bejutás során – ön is rendszeresen megissza a levét Karácsonyék hozzá nem értésének, nap mint nap áll a dugóban.

– Vagyunk ezzel így még két-három millióan. Mindenki szenved a dugóktól, naponta. Engem szintén elborzaszt, hogy ilyen felpolgármestere van Budapestnek. Egy igazi balfék, aki azt se tudja, hogy mi történik vele és körülötte. Így volt ez a járatritkítással is, amit először letagadott, aztán támogatott, kisvártatva pedig visszavont. Nem beszélve arról, hogy Gyurcsány emberei a háta mögött kirámolták a kasszát, csúdbe vitték a fővárost. Tarlós István több mint 200 milliárd forint megtakarítással adta át Budapest kulcsait 2019-ben. Mára ebben semmi sem maradt. Évről évre arról panaszkodnak, hogy nincs pénz. Azt mondják, hogy a kormány elvonja a forrásokat, miközben a költségvetés számaiból az látszik, hogy az adóbevételeik lényegesen magasabbak, mint korábban voltak. Nem beszélve arról, hogy számos feladatot átvállalt tőlük a magyar állam, ami megtakarítást kellene hogy eredményezzen a főváros kasszájában. Engem egyébként Karácsony Gergely igénytelensége is nagyon zavar. Tipikus példa, hogy ha leesik a hó, ami, lássuk be, télen nem annyira meglepő, annyit tud mondani, hogy óvatosan közlekedjenek az emberek. Ahelyett, hogy sóznák, lapátolnák, takarítanak az utcákat. Ha megkérdezik bárkitől, mi történt az elmúlt években a fővárosban, akkor nagyjából, úgy gondolom, mindenkinek a rovarhotelek jutnak eszébe és a közlekedési káosz, az utcai közlekedés szétverése. Állatorvosi ló az állatkertben a Biodóm is. Az emberük, Persányi Miklós, az intézmény korábbi igazgatója, Gyurcsányék egykori környezetvédelmi minisztere volt a beruházás ötletgazdája, készítette a költségvetést, de, ahogy az náluk lenni szokott, az építkezés felénél elfogyott a pénz. Tarlós István még kipótolta, ám végül az sem lett elég. Így hát abbamaradt a beruházás, úgy hagyták félbe, és most áll torzóként a város közepén egy hatalmas látványosság, egy fantasztikus dolog, ami turizmust növelne, rengeteg embernek szerezne örömet, bevételeket hozna a városnak, mégsem fejezték be. Mindeközben azért van pénz negyvennél több felpolgármesteri tanácsadóra, akadt jó néhány forint Korányi Dávidra is, aki a felesége nyilatkozata szerint hónapokig nem jött vissza New Yorkból Magyarországra, mégis utalták a fizetését... Mondja, kötelesek vagyunk ezt elfogadni? Már-már úgy tűnik, Karácsony Gergely mindent megtesz azért, hogy leváltsák, és szerintem van is rá remény.

– **A Lánchidat ugyan sikerült befejezni, de ha a finanszírozását, a körvonalazódó botrányt nézzük, abban sem lehet sok örömről beszélni...**

– Valóban nem tapsolhatunk annak, hogy ötmilliárddal meg kellett emelni a költségeket, ez azért távolról, szabad szemmel is jól látható összeg. Ráadásul kiderült, hogy a kivitelező cégnél is sikkasztásgyanús ügyekben nyomoz a hatóság... Az embernek persze egyelőre inkább feltételezései vannak, mint konkrét tudása a történetekkel kapcsolatban, de ismerem a komcsik működését, láttuk, hogy mire képesek. Reméljük, rövidesen kiderül, az eltűnt pénz hol vagy kinél landolt.

– **Az országgyűlési választás kampánya elég rendhagyó volt Karácsony Gergely villamossal való találkozásával, Márki-Zay Péter one-man show-ival... Most megint bizonyos szempontból rendhagyó kampány el?tt állunk, egyszerre lesz EP- és önkormányzati voksolás, amire még nem volt példa. Milyen választási időszakra számít?**

– Valóban rendhagyó, hiszen egy időben kétszer is elküldhetjük a baloldalt a fenébe... Nincs nagy különbség az okok között, hiszen Európában a haverjaik pont ugyanazt teszik, mint amit mi Budapesten vagy az ellenzéki városokban. Pár hónappal ezelőtten még azt mondtam volna, hogy Brüsszelben nincs esély a változásra, de most egyre inkább azt érzem, hogy van remény egy jobboldali, konzervatív fordulatra, mert az embereknek Németországtól Franciaországon át Magyarorszáig láthatóan elegük van az illegális migrációból, az ukrajnai háború finanszírozásából és a mindent elárasztó genderpropagandából. Azt gondolom, hogy valójában egyik választási időszak sem könnyű, de szerintem ez most egy nagyon érthető, világos kampány lesz abból a szempontból, hogy mi ellen és minek az érdekében küzdünk.

– **Európa vissza tud még fordulni arról az útról, amin az elmúlt években egyre gyorsabban haladt?**

– Szerintem ha sokan akarjuk, és hajlandóak vagyunk küzdeni érte, akkor igen. Nem szeretnék úgy megöregedni, hogy végignézzem, hogyan teszik tönkre Európát. Az elmúlt időszakban több nagyvárosban is jártam. Egészen megdöbbentő helyzetben van Németország vagy épp Olaszország is. Olyan, mintha nem is akarnának foglalkozni az ott élők emberekkel. Tipikus példa a nyugati hozzáállásra, ahogy a magyar nemzeti konzultációról vélekednek. Mi megkérdezzük a választók véleményét a hazánk számára meghatározó kérdésekről, és utána aszerint cselekszünk. Azt hiszem, ez maga a demokrácia. Mi erre meg azt mondják, ez populizmus.

– **Térjünk át a Ferencvárosra! Úgy fogalmazott szokásos szilveszteri beszédében, amelyet a fradisták el?tt tartott, hogy 2023 amolyan „csakazértis év” volt. Ezt hogy kell érteni?**

– Megint sok nehézséggel kellett szembenéznünk. Pár éve volt a Covid, úgy örültem, hogy túljutottunk rajta, erre jött a háborús válság, egy inflációs év, az európai energiaárak mérhetetlen elszabadulása... A klub hatalmas infrastruktúrát kezel, és mindez olyan költségnövekedéssel járt, hogy néha azt éreztem, ebbe bele fogunk halni. Ám közben meg fogcsikorgatva, de fantasztikus sporteredményeket értünk el, ami nagy büszkeséggel tölti el az embert, úgyhogy ez volt a mondat mögött.

– **Ha most visszatekint a tavalyi évre, mi jut először eszébe: hogy majdnem öt évtized után megélt a férfifutballcsapat a kupatavaszt, vagy éppen a Klaksvík elleni meccsek és az azt követő hetek, amikor a ferőeriek jutottak tovább nyáron a BL-ben az FTC-vel szemben?**

– Először a női kézilabda Bajnokok Ligája ugrik be, ami a helyszíni nézőszámot illetően új világrekordot jelentett. Na, az fantasztikus élmény volt! És persze az is nagyszerű dolog, hogy most sorozatban másodszor is megértük a kupatavaszt a férfi labdarúgókkal. Évekkel ezelőtten mindig piszkáltak minket, hogy bár azt ígértük, bejutunk a csoportkörbe a nemzetközi kupában, eleinte nem sikerült. Most viszont ötödik éve folyamatosan ott vagyunk, sőt, másodszorra éljük meg a tavaszi egyenes kieséses szakaszt. A sportban az a jó, hogy mindig van följebb. Úgyhogy remélem, egyre tovább jutunk a nemzetközi kupaporondon. És onnan már olyan közel van egy-egy kupa megnyerése, hogy az ember óhatatlanul beszél arról: amennyiben minden tavasszal talpon tudunk maradni, akkor meg kell nézni, az európai összevetésben csekély költségvetésünk ellenére miképpen tudunk esetleg olyan csapatot felállítani, amivel egyre közelebb kerülhetünk a nemzetközi porond legmagasabb szintjéhez. Ezzel a két kupatavasszal mindenestre elértük, hogy jövőre már a drukkerek azt fogják mondani: tavasszal is itt szeretnénk ülni az Úllői úton és nemzetközi meccset nézni, akár nem is egyet, hanem kettőt vagy hármat.

– **Amióta ön irányítja a Ferencvárost, jellemző volt, hogy kitartanak az edzők mellett, nem rúgják ki őket az**

els? botlás után...

– A második után sem, mi nem változtatunk irányt percenként.

– Ehhez képest 2023-ban elköszönte a labdarúgóknál Sztanyiszlav Csercseszovtól, s?t végül Máté Csaba is csak átmeneti megoldás volt a kispadon, a n?i kéziseknél is kellemetlen döntéseket kellett hozniuk... Hogyan élte meg ezeket a hónapokat?

– Valóban, mindig nagy körültekintéssel választjuk ki az edz?ket. Ez Csercseszov esetében is így történt. Bár az elvélásunk el?tti id?szakban is érezhet? volt már, hogy kicsúszik a kezei közül a csapat, abban bíztam, hogy az új játékosokkal, akiket nyáron igazoltunk, átlendülünk ezen a perióduson. Azt azonban én sem gondoltam volna, hogy nem fogja ?ket játszani. A már említett, Klaksvík elleni mérk?zések után voltak, akik azt mondták: micsoda szégyen egy villanyszerel?kb?l és fókavadászokból álló csapattól kikapni. A szégyenben természetesen igazuk van, abban nincs, hogy ezek villanyszerel?k és fókavadászok volnának, mert profi futballistákról beszélünk, nemcsak ellenünk, hanem másokkal szemben is megmutatták az akaratukat és a tudásukat.

– A feröeriek végül szintén bejutottak az Európa-konferencialiga csoportkörébe...

– Ez így van, de ez minket nem vigasztal, ezen az ellenfélen a Ferencvárosnak túl kellett volna jutnia. És az az igazság, hogy a végén, amikor hazai pályán megkaptuk a harmadik gólt, úgy voltam velem, hogy ez így már egyértelm?: nincs mese, lépni kell. Nem volt könny? döntés az edz?nk elbocsátása, mert Csercseszov is komoly ember. Aztán megállapodtunk Máté Csabával, hogy átveszi a csapat irányítását – nagyon józanul látta ? is, maga mondta ki, hogy pontosan tudja, neki innen már nincs visszalépés.

– Vagyis tisztában volt azzal, hogy amennyiben nem véglegesítik a kispadon, akkor nem lehet majd az új edz? stábjának tagja, hiába dolgozik a Fradinál több mint egy évtizede. Miért döntöttek az újabb váltás mellett?

– Csaba nagyon jó és sikeres periódust csinált végig, de ? a mostani csapatunkkal pontosan azonos szinten lév? edz?. Hibátlan. De mi egyre följebb akarunk kerülni, és nekem az az elvem, hogy olyan ambiciózus szakembert kell hoznunk, aki hosszú távon mondjuk az olasz Internazionale trénerre akar lenni, vagy esetleg szövetségi kapitány egy er?s válogatottnál. Csaba ambíciója pedig az volt, hogy a Ferencvárosból csináljon egy jó csapatot, de nem gondolom, hogy arra törekedett volna, egyszer a Milan vagy az Inter edz?je legyen. Nehéz döntés volt, de végül a váltás mellett határoztunk. Ahogy pokoli nehéz nap volt az is, amikor a n?i kézilabdázókat másfél évtizede irányító Elek Gáborral leültünk beszélgetni és arra jutottunk, hogy nem dolgozunk tovább együtt. Ott ült velem szemben, és azt mondta: tudom, hogy nehéz döntés ez neked, de én ehhez a klubhoz mindig h?séges maradok. Ide születtem, itt is halok meg. Én pedig azon gondolkodtam, leszek-e valaha ekkora fradista, mint ?, hogy pontosan tudja, mit köszönhet ? maga is a klubnak, hogy milyen nagy becsben tartjuk az édesapját, aki a Fradi egyik legnagyobb kézilabda-legendája, az édesanyját, aki fantasztikus kapus volt ugyancsak itt a Ferencvárosban... Mindezzel tisztában volt, de a szavaival levette rólam a terhet. A Gábor helyére érkez? edz? más típusú szakember volt. És hiába volt szakmailag felkészült, az ? DNS-e nem volt a Fradi DNS-e. Úgyhogy jobbnak láttuk, ha újra váltunk. Izgalmas látni, hogy az utódja, Allan Heine, aki másodedz?nek érkezett a csapathoz, hogy kezd belen?ni a kabátba, hogyan áll össze egyre inkább a kezei között a csapat.

A Teljes Interjú a www.demokrata.hu olalon olvashatják el.

Bándy Péter - www.demokrata.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
